

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: fűtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás korúli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapestben és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdij: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bírmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Az „Eperjesi Bankegylet“ közgyűlése.

Az elmúlt héten, febr. 25-én tartatott meg a megyei nagy teremben, a részvényes közönség tömeges részvéte mellett, az „Eperjesi Bankegylet“ második évi rendes közgyűlése.

Az igazgatóság megbízásából, a Bankegylet egyik igazgatója s egyszersmind jogtanácsosa: dr. Schmidt Gyula, a közgyűlést következő szavakkal nyitotta meg.

Tisztelt közgyűlés!

Midőn a bankegyleti igazgatóság részéről az itt egybegyűlt részvényes közönséget egész tisztelettel üdvözölném, — s midőn az előttem fekvő feljegyzések alapján constatálnám, hogy alapszabályaink 22. szakasza szerint „érvényes határozat hozatalához“ megkívántató 30 részvényes jelen van, s azok 300 részvényt képviselnek, a jegyzői teendőkre Radvány Kálmán vezérigazgatókat felkérem, s az Eperjesi Bankegylet II-ik évi rendes közgyűlését megnyitottnak nyilvánítom.

Lefolyt üzetünk eredménye, a közkezen forgó forgalmi kimutatásban számokban kifejezve lévén, az igazgatóság azon javaslatában culminál, hogy az idén a részvénytőkének 15%-je fizetessék ki osztalékképen. — Ezen végeredmény a múlt évinél kedvezőtlenebb, a mennyiben tavaly a részvénytőkének 17%-jét fizethettük ki osztalékképen. — vagyis az 1877-ki 42,790 frtnyi nyereségy helyett 1878-ban 38540 frtnyi nyereségyvel kellett beérnünk.

Nem rendkívüli veszteség — mert ilyet a múlt évben sem kellett leírásba hoznunk — nem csekélyebb szorgalom tisztviselőink részéről, nem lanyhább gondozása a banküzlet egyes ágainak az igazgatóság hatáskörében idézték elő a múlt évben ezen 2%-nyi apadást, — hanem általános kifejezést használva: a nehéz idő súlyosodott bankegyletünkre is, melynek nyomása alatt nyög most — ritka kivétellel — minden egyes kereskedő, földbirtokos, bérlő, iparos, sőt a tőkepénzes is. — S én rövid idő alatt, jelesül az 1879-ik év folyamában, kedvezőbb fordulatot e téren alig vagyok képes remélni; főleg ha tekintetbe veszem, hogy a N.-Sárosi múmalom legújabb közgyűlési határozatánál fogva, néhány hónap alatt újabb 160000 frtnyi tőkét fog magához ragadni, mely tőkeösszeg nagyrészt, kétségkívül ismét a helybeli pénzintézetek betéti tőkéiből fog oda átvivődni.

Igy látva és ismerve a dolgok folyását, nem tartózkodom abeli nézetemnek kifejezését adni, hogy egy pénzintézetnek virágzása nem függ egyedül tisztviselői szorgalma és becsületessége, s nem függ egyedül az igazgatósági tagok megbízhatósága és szakértelmétől, hanem leggyakrabban üzleti forrását képezi épen az egyes részvényeseknek buzgóssága és ügyességük az intézet irányában; mely erények gyakorlása, leghatalmasabb közvetítője és irányadója a nagy közönség bizodalmanak is! Tekintse tehát magát minden egyes részvényesünk egyszersmind Bankegyletünk buzgó ügynöke gyanánt; törekedjék mindegyikünk személyesen és családja körében a takarékosagra, mely véleményem szerint a tőkegyűjtés egyedüli és biztos bázisa! Terjeszse mindegyikünk a tőkegyűjtésre irányozott ingert a nagyobb velünk érintkező közönségnél is, s hitessük el magunkkal és hitessük el másokkal is valódiságát és hűségét azon valóban igaz pénzgazdasági szabálynak, hogy a megtakarított, akár kisebb, akár pedig nagyobb összegű tőkét a magánzó, ki kamatait pontosan kifizettetni és élvezni kívánja, legbiztosabban és legkényelmesebben helyezi el egy jöhitelű pénzintézetnél, a melyek sorába kétségtelenül az Eperjesi Bankegylet is tartozik. Igyekezék tehát minden egyes részvényes összeköttetései s ismeretsége felhasználásával s jóakaró ajánlatával, az üzlet minden ágában, Bankegyletünknek mennél több barátot és clienst gyűjteni, s akkor ezen összhangzó közreműködésből, erőink és érdekeink egyesítéséből a legrövidebb idő alatt Bankegyletünk üzletkör-

nek terjedése s gazdagodása gyümölcsseit fogjuk mindnyájan élvezhetni!

Ellentétül az általam panasztól nehéz időkhöz, s ellentétül a most fejtegetett takarékosági és tőkegyűjtési hajlam ébresztéséhez, fel kell említenem még azt is, hogy mindezek dacára önkigazgatósága a lefolyt évben bizonyos tekintetben luxust is üzött. Házat vettünk önöknek, még pedig — bár legjobb helyen fekvő — de mostani állapotában rossz és hasznavehetetlen rom, mely kevés nap mulva nagy részében le fog rombolatni, s minden egyes alkatrészeiben banküzleti céljainknak megfelelőleg tervszerűleg és díszesen átépíttetni.

Minél inkább közeledni láttuk az időt, midőn mostani bérvizonyunk lejárad, annál inkább vártuk évről évre az alkalmat, hogy jobb és célszerűbb helyütt, saját házunkban állandóul letelepedhessünk.

Ez nekünk a lefolyt évben sikerült is. — A megvett ház átépítését olyképen terveztettük, hogy a fűtcai emelet egyedül, a banküzleti helyiségek-ből állandó, a földszinti tractust nyomdai üzletünk számára kívánjuk célszerűen adaptáltatni, míg hátulsó része egy célszerű emeleti lakás leendő, melybe derék vezérigazgatókat állandóul behelyezni ohajtanánk.

Ebből látni való, hogy mi nem egy dúsan kamatozó bérház acquirálását tartottunk szem előtt, azonban a házipénzesi költségek kamatait a helyváltoztatás, és üzleti és nyomdai helyiségek célszerűbb berendezése által közvetve hiszszük utólrérhetni.

Ezeket kívántam tájékozásul előre becsátani, s most áttérhetünk a napirend tárgyalásához.

Ezután következett a napirend tárgyalása. Első sorban olvastatott az igazgatóság jelentése, mely nyomtatva közkezen forog, s ekként tartalmának reprodukálását itt mellőzhetni hisszük. — Ennek, s a hasonlóul felolvasott felügyelőbizottság jelentése alapján, az igazgatóság részére a felmentvény szavaztatott meg, s a 2-ik részvényesjelvénynek 15 frttal leendő azonnali kifizetése is határozatba ment. Figyelmeztetjük tehát a t. c. részvényes közönséget, hogy a t. é. július 1-én esedékes szelvény, a bankegylet pénztáránál már most is darabonként 15 frttal fizetetik.

Érdekes vita fejlődött, a bankegyleti nyugdíjszabályzat tárgyában, a közgyűléshez beterjesztett igazgatósági jelentés felett. A multévi közgyűlés ugyanis, mely a nyugdíjszabályzat tervezetét először tárgyalta, azon óhajnak adott kifejezést, hogy az igazgatóság előterjesztett javaslatát igyekezzék részben olyképen átalakítani, hogy annak keretében a bankegyleti tisztviselők özvegyei is beillesztesse-nek. — Ennek ellenében az igazgatóság ez alkalommal is, az első tervezet helybenhagyását véle-ményezte; az özvegyek nyugdíjaztatása ellen számos érveket — különösen pedig az évi kiadások esetleg bekövetkezhető túlterhelését — a nyugdíjalap csekély voltát stb. hozott fel.

A közgyűlés mindazon igazgatósági aggályok dacára, a nők nyugdíjaztatását is deklarálta, s ehhez képest a szabályzat újbóli átdolgozását megrendelte, úgy hogy az jövő évben harmadszor képezend a közgyűlési napirend tárgyát.

Végül szavazás utján, a városunkból eltávo-zott Campione ur helyébe, tulnyomó szótöbbséggel felügyelő tanácsosnak Fest Lajos ur, pótagokul: Florian Jakab és Mayer Alajos nyug. cs. kir. ezre-des ur választattak meg, mely szavazás folyamán részvényes közönség elszólt.

Jelentés az eperjesi önk. tűzoltóegylet 1878-ik évi működéséről.

Előterjeszté: Kyss Géza.

(Vége.)

De beszéljenek a konkrét adatok:

Éjjeli őrség tartatott a mult évben hat ember által 365-ször; az éjjeli őrségek száma tehát: 2190.

Éjjeli készülségre 5 hónapon át consignálva volt 750 ember.

A heti-tiszti szolgálatot a tisztikar minden tagja egyenkint 13 hétig teljesítette.

Színházi őrségre az év alatt összesen 270 ember s azonkívül egy hónapon át a lovardába is volt őrség kirendelve.

Nem mulaszthatom el, ez alkalommal kiemelni azt, hogy tűzoltóink a fentebbiekben vázolt fáradságos szolgálatoknak mindenkor a legnagyobb ügyszeregettel s elismeréssel méltó kitarással rendelték magukat alá s hogy a parancsnokság iránt rendületlen bizalommal viseltetvén, mindenkor készséggel követték annak vezényszavát.

Mielőtt ezen jelentésben tűzoltóságunknak az előfordult tüzeseteknél kifejtett tevékenységére reátérnék, legyen szabad az egyletünk működésére befolyt egyéb tényezőkről és mozzanatokról megemlékeznem.

S itt első sorban kedves kötelességemnek tartom a mult évi júliushó 19-én, 20-án, 21-én, 22-én és 23-án Iglón megtartott IV. magyar országos tűzoltó-összejövetelt és közgyűlést felemlíteni.

A mi egyletünk is meghívást kapván, nyolc tagja által volt ez alkalommal képviselve.

Iglónak és a magyar tűzoltóknak, kik az ország összes vidékeiről nagy számban sereglettek ott akkor össze, nagy napjai voltak azok, melyek mindnyájunknak — kik azok tanui és részesei voltunk — emlékében örökké élni fognak.

A mire a hírneves magyar vendégszeretet képes, mely e napokon ugyszólván önmagát multa felül, mindazzal bő mértékben halmozta el Putsch Tóbiás parancsnok vezérlete alatt álló ottani bajtársaink, az összes lakosság s kiváltképen Igló lelkes, szép hölgyei.

A kik a külföld távol vidékeiről megjelentek, a meghatottság könnyeit hullatva beismerték azt, hogy nagyszerűbbet e tekintetben sohasem tapasztaltak: a magyar vendégszeretnek párja nincsen.

64, ezek között több külföldi egyletek küldöttjei voltak jelen s a környékbeli tűzoltó-egyletek teljes számmal vonultak be. Egész Igló ünnepies színt öltött, minden utca hemzsegett tűzoltóktól. A vasuton naponta kétszer érkezett új vendégek az iglói tűzoltó-század által fogadtván, mindannyiszor zeneszóval kísértettek be a diadal-ívvél ékített, fellobogózótt városba.

A vendégekre naponta új meg új meglepetések vártak. Valóban fényes és nagyszerű ünnepek a „Blaumond“ és „Kő alatt“ nevezetű mulatóhelyeken, ismerkedési estélyek, diszebedékek és táncmulatságok gyors egymásutánban váltakoztak, míg közben a pompásan kiépített városház termében a szövetséges közgyűlés tanácskozmánya, a kiállítás helyén pedig a jury tevékenysége volt folyamatban s a legnagyobb praecisióval kivitt gyakorlatok tartattak.

A látványosságok egyik legnagyobbszerű mozzanatát az összes jelenvolt tűzoltó-díszmentes és óriási kigyóvonalakban igen sikerülten keresztülvitt felvonulása képezte, mely alkalommal minden egyes egyletnek egy-egy fehérbe öltözött hölgy bábékoszorut nyújtott át.

Fellette sajnálom, hogy tollamnak nincs megadva, oly élénken színezni, hogy ezen ünneplés-ségek nagyszerű benyomásának csak megközelítő, halvány képét is adhatnám. Szoritkozom tehát a fennebbiekben mondottakra s azon tapasztalatok vázolására melyeket e napok tanulságaiból meríteni alkalmunk volt.

Különösen tanulságos volt reánk nézve az iglói, löcsei és káposztalvai tűzoltó-századoknak a fűtca néhány házán kivitt gyakorlata, mely alkalmat nyújtott nekünk különösen a mászólétra hasznos voltáról meggyőződni és alkalmazása módját szemlélni. Összehasonlítás és kísérletek által sok gyakorlati tapasztalást szereztünk továbbá a tűzoltó-szerek kiállításán, mely gazdag tartalma és a nagy közönségre nézve is oly érdekes volt, hogy a kiállítást csupán júliushó 21-én, tehát egy napon, a számtalan tűzoltón kívül — kik belépti díjat nem fizettek — a pénztárnok kimutatása szerint 1500 ember látogatta meg.

rdetés.

k. bányai igazgatóság-
lt meghagyása foly-
gy alulirott hivatal-
a volt orvosi lak) a
és kerttel együtt f.

pénzzel és 50 kros
art ajánlatok ez év
elfogadtnak.
felvilágosítás alul-
tekinthető.

9-én.

és eladó hivatal.

Depot
ECKARDT
III.
Heumarkt 7.

enen Fabriken an den
Norwegen) aus frischen,
on blässgelber natür-
renolartigen Geschmack
seiner leichten Verdau-
Magen vertragen werden.
rikanten selbst in Fla-
quette und Capsel ver-
et seiner Art, bei wel-
ehung und Manipulation
gesgeschlossen wird; dem
chte Garantie geboten,
en mit allen seinen ihm
den Eigenschaften, die
st- und Lungenleiden,
wächlichkeit etc., vor-
173 11—12
likum gehetzten Vorr-
rauner Thran“ medic-
blässgelben sogenann-
ehle die jeder Flasche
er Thran seine Berei-
er geneigten Beachtung.
rdt, III. Heumarkt 7.
W. J. I.
Gyula, Apotheker.

let

sen

E

nök.

Végre figyelemmel kísértük a kiállítási jury felette érdekes és tanulságos tevékenységét s kiváló örömeinkre szolgált a legjelesebb hazai és külföldi szaktekinélyekkel személyesen megismerkedhetni, minők Krause, Follmann, budapesti, Putsch Iglói, Krenedics váci, Adamovich komáromi, Dr. Magirus ulmi, Adler ratibor-leobschützi, Martinengo pozsonyi, Rösch soproni hírneves főparancsnokok, Seltenhoffer gyáros, stb.

Végül meg akarok még emlékezni a szintén teljes számmal jelen volt odorini falusi tűzoltó-csapatról, mely fegyelmességére s begyakorlottságánál fogva általános feltűnést okozott.

Ohajtandó volna, hogy ennek mintájára megyénk községeiben is szervezzenek hasonló tűzoltó-csapatok!

Beléletünkre visszatérve ki kell emelnem, hogy egyleti választmányunk, lelkes és áldozatkész elnökönk, Kubinyi Albert urnak, vezetése alatt, a múlt év folyamán is mindent megtett, hogy ifju egyeletünket virágzásnak indítsa.

Nem csekély feladat ez uraim, mert az anyagi feladatok, az administratív teendők a választmány vállára nehezdednek, melynek gondoskodni kell a nem csekély, de multhatlan kiadások fedezéséről, egyéni felszerelések beszerzéséről s jövedelmi forrásokról.

A folyó ügyek elintézésén kívül a választmány a múlt évben egy mászólétrával egészítette ki szerelvényeinket s folyamodványt intézett a városi közgyűléshez, az évi segély felemelése iránt. Minek folytán a városi közgyűlés nemcsak hogy e kérelmet teljesítve a folyó évre 800 frtot szavazott meg egyeletünk javára, hanem egy f. é. januárhó 22-én hozott határozatával egyeletünket úgy a képviselő testület tagjainak, mint általában a nagy közönségnek melegen pártfogásába ajánlotta.

Az egyleti pénztár gyarapítására rendezett a választmány múlt évi áprilhó 14-én egy sétagangversenyt, melynek tiszta jövedelme 77 frtot tett.

Helyén valónak látom, hogy ezuttal e jelentésben egyeletünk egyéb jölteveit is felemlítsem.

Löfkövi Ignác ur múlt évi áprilhó 28-án a nagy teremben műkedvelői előadást rendezett, melynek 60 frt 72 krnyi tiszta jövedelmét egyleti pénztárunknak volt szives felajánlani.

Dr. Glück Lipót ur vezetése alatt egy másik nagylelkű műkedvelői társaság egyeletünk javára múlt évi novemberhóban előadást rendezett, melynek tiszta jövedelme 162 frt 59 krt tett.

Az adófelhasználási bizottság tagjai, u. m. tek. Urbán Antal ur, mint elnök, Kubinyi Albert és Ghillány József urak napidijaikat az egyleti pénztárnak engedték át s a mászólétra költségeinek fedezéséhez több lelkes ügybarát kisebb nagyobb összegekkel volt szives hozzájárulni.

Mindezen nagylelkű segélyezések a választmány által annak idejében a helyi lap útján hála-kifejezés mellett nyugtázva lettek.

Tűzoltó-századunknak a múlt évben fájdalom halottja is volt.

Összel ugyanis Szobisek I. szakaszbeli buzgó tűzoltó-bajtársunk hunyt el. A temetéshez kivonult 40 főnyi tűzoltó-csapatot Joób Imre szakaszvezető vezényelte s a lakosság körében igen kedvező benyomást tett az, hogy mi a kötelékünkhöz tartozókat a koporsóban is megtudjuk becsülni. . . .

Egyleti pénztárunk állása iránt Klór Gyula ur, buzgó pénztárnokunk jelentése fog felvilágosítást nyújtani.

Megjegyezvén azt, hogy a tagok számában az előző évihez képest lényeges változás nem történt, ezen szám különben is szakadatlan, de kisebb hullámzásoknál lévén kitéve, hátra van még fel- említeni, hogy tűzoltóink a múlt évben a tűzesetekről vezetett napló szerint 14 tűzesetnél működtek.

Ezek között nagyobb csak az volt, mely m. é. júliushó 21-én éjjel, tehát akkor ütött ki, midőn egyeletünk tisztjeinek nagy része Iglón volt. Tűzoltóink mindazáltal akkor is teljesítették hivatásukat s egyebek között a katonai kórház megvédése az ő művök volt.

A többi előfordult eset többnyire kémény-tűzből állott, melyek mindannyiszor gyorsan elfojtattak.

Mindezeknél nagyobb és pusztítóbb volt azonban azon rettenetes tűzvész mely m. é. júniushó 25-én Német Sívárt elhamvasztotta.

Tűzoltóink szintén ott voltak a vész színhelyén; s a ki jelen volt, láthatta, hogy megtették azt, a mit önfeláldozó, elszánt, vitéz ember tehet.

Joób Imre szakaszvezető két katonai segélyvel két emberleletet, két más tűzoltó 800 frtot mentett ki a lángokból, önéletek veszélyeztetésével.

Főparancsnokunk e napon mindenütt ott volt a hol erély kifejtésére volt szükség s minden egyes teljesítette kötelességét.

E férfias tettek jutalma az volt, hogy Ő Felső főparancsnokunknak s Joób Imre szakaszvezetőnek legfőbb elismerését kifejezni kegyeskedett, a miről szóló okmányok a városi polgármester ur által múlt hónapban tartott nyílt tanácsülésben ünnepélyes módon lettek a kitüntetteknek átnyújtva.

Ilyen multra támaszkodva uraim, azt hiszem, ifju egyeletünknek minden egyes tagja büsz-

kén viselheti azt az egyenruhát, melyet gyáva ember viselni soha sem fog, s melyről ráismernek, hogy férfi és eperjesi tűzoltó.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A Széchenyi-kör idegennyelvi osztálya kedden, március 11-én d. u. 6 órakor a kör helyiségében előadást rendez. Tárgyai: Francia és angol szavaltat és Dr. Austerlitz M. felolvasása, mely folytatása és befejezése lesz előbbi themájának.

A magyar irodalmi szakválasztmány f. évi márciushó 24-én és 31-én, továbbá áprilhó 7-én három „természettudományi estélyt“ rendez, melyeken Bodjanszky János főgymn. r. tanár tart felolvasást: 1. A víz kémiai alkatrészeinek ismertetése. 2. A szén sav szerepe, a természet háztartásában. Mindhárom előadás kísérletek alapján a kör helyiségében fog tartatni.

A magyar irodalmi szakválasztmány által f. évi márciushó 3-án esteli 6 órakor rendezett házi előadás alkalmával Lévy István főgymn. r. tanár olvasta föl Csiky Gergely „Az ellenállhatatlan“ című Karácsonyi-féle 400 arannyal jutalmazott 3 főlvasónos vigjátékának ismertetését s aethetikai méltatását.

Az ismertetést egy szép nyelvezetben irt s tartott bevezetés előzte meg, melyben fölolvadó szerző alkalmat vett magának azon férfúnak, kinek nevét körünk zászlajára irta, ama nagy jelentőségű szövege felett elmélkedni: „Magyarország nem volt, hanem lesz.“ Folytatólag kifejté fölolvadó, hogy fenkölt szellemű hazánkfának eme jóságja, melyekkel Magyarország egész multja fölött jelentette ki itéletét, a honi nyelv és irodalom felvirágoztatására s fejlődésére is vonatkoztak. Tehát nagy Széchenyink szerint Magyarország csak úgy lesz nagygyá, ha legszentebb kötelességének tartja a nemzeti nyelvet és szellemet a legnagyobb gondal művelni, ápolni s terjeszteni. Azóta nagyon sok történt a nemzeti nyelv és szellem művelése körül, nagy haladást észlelhetünk a politikai s társadalmi élet minden egyes phasisában s nemzeti nyelvünk és irodalmunk is oly hatalmas fejlődésnek indult, hogy édes bizalommal tekinthetünk a jövőbe, midőn felolvasó szerzőnk szavai szerint: „Kárpátoktól le az Adriáig, Erdély legkeletibb havasaitól Magyarország legnyugatibb részeig egy szellem, talán egy nyelv fogja egymáshoz fűzni a békés polgárokat; az emberek millió számára fognak vándorolni a magyar műzsa szent csarnokába: áldozni a tudományok és művészetek varázshatalmának, istennőjének.“

Nemzeti ügyünk ilymértű ápolását, kivált oly társadalmi egyesületek segíthetik elő, minő a Széchenyi-kör, mely első sorban a nemzeti nyelv s irodalom ismertetését s terjesztését tűzte ki feladatául. Vajha százakra nőne ily társulatok száma széles e hazában! Mert ilynemű társulatok vannak hivatva arra, hogy oly vidékeken, hol a nemzeti geniust mindekkoráig mostoha gyermekként túrték csak, hol a nemzeti nyelv s irodalom ignorálása miatt kicsinylőleg szólnak legszentebb kincsünkről, fölolvadások s könyvtár használat útján meggyőzzék arról a tévelygőket, miszerint lyrai költészetünk bátran mérközhetik a világ legelső nemzeteivel, elbeszélő regényköltészetünk mintaképp szolgálhat s a prózai, szónoki téren mi is rendelkezünk Demosthenesekkel, Cicerókkal, Pittekkel, Mirabeaukkal stb. Drámai költészetünkről, melynek terén Kisfaludy, Katona, Szigligeti, Tóth Ede s mások működtek, bizonyára csak azt mondhatjuk, hogy szépen halad.

Ezen valóban ritka szakavatottsággal irt bevezetés után áttért fölolvadó szerzőnk Csiky Gergelynek „Az ellenállhatatlan“ című vigjátékára, melyről Gyulai Pál úgy nyilatkozik, hogy ezen szindarab minden jelessége mellett mégis „a keblet hidegen hagyja“.

Nem óhajtjuk a szindarab meséjét egész terjedelmében adni, hisz azt avatott fölolvadó oly ékesen s oly szépen adta, hogy bizonyára a jelen volt szép számú női s férfi közönségnek élénk emlékében van, csak azt akarjuk fölemlíteni, hogy szerző a vigjáték ismertetése alkalmával a költészet fontosságáról s a művészetekhez való viszonyáról is érdekes dolgokat mondott. Mert bizonyára igen helyes és talpraesett azon aethetikuskok nézete, kik azt vallják, hogy a költészet jóval mulja felül a képzőművészetet, a mennyiben ez a tárgyának külsejét tevéen szemléltethető azoknak lényegére, szellemiségére csak következtetni enged: addig a költészet a tárgyak lényegébe hatol s az eszmék-, szellem-, lélek- jellemnek egyes vonásai- ból következtet a külsőre. S a drámában, hol magunk előtt látjuk az embert egész lényegében s mivoltában összes jó és rossz tulajdonaival, a költészet bizonyára már tetőpontját éri el. Erre vonatkozólag említi fölolvadó Carrère, Schiller, nézeteit. — A vigjáték tartalmának megismertetése után fölemlíti még szerzőnk Gyulai Pálnak erre vonatkozó itéletét, mely szerint „Az ellenállhatatlan“ fő bece a tiszta drámai formában, kerek cselekvényben s a kidolgozás bizonyos szép arányosságában van.

Avatott szerzőnk igen lekötölte a szép számú női s férfi közönséget, egy alkalmat nyújtott, miszerint nemzeti drámairodalmunk egyik

ujabb termékével oly kellemes modorban irt föl- olvasás útján megismerkedhetett. Ezért fölolvadó a kör részéről köszönetet s elismerést érdemel!

Adiv effendi.

F. hó 5-én tartotta a Széchenyi-kör keblében létrejött „Francia társalgó kör“ első összejövetelét, tulajdonkép alakuló értekezletét, melyen megállapította a társalgás menetének módozatait, tulnyomóan a fesztelen kedélyességre alapítva azt, hogy ekként az egész inkább a családias színezetű beszélgetés, semmint a szigorubb formákhoz kötött clubszerű eljárás jellegét viselje magán. Továbbá, — a célszerűség szempontjából, közkívánatra, — a társalgás idejét szombatról szerdára tette át: még pedig az órák rendezését is megváltoztatva, a 6—8 óra közti időre. Ha netán a társalgás megtartása a jelzett időben lehetetlen volna közbejött akadályok miatt, a t. résztvevő tagok fognak esetről esetre az áttételre nézve határozni.

Különfélék.

Tisztelgés a püspök urnál. A „Széchenyi-kör igazgató választmánya testületileg tisztelgett dr. Tóth Miklós, helybeli gör. kath. püspök ő méltóságánál, hogy a kör hálás köszönetét és elismerését fejezze ki ő méltóságának azon hazafias te- teért, mely szerint a nmlt, vallás- és közoktatási m. kir. ministeriumhoz e napokban feliratot intézett Pásztlyi János munkácsi püspökkel egyetemben a magyar nyelvnek az ország összes népközláiba minél előbb leendő kötelező behozatala iránt. Püspök ő méltósága igen szívesen fogadván a tisztelgőket, hazafias beszédben válaszolt a tisztelgő választmány elnökének, Berzeviczy Tivadar kir. tanácsosnak hozzá intézett beszédére.

A „fekete sas“hoz cégezett városi szálloda tervszerű kiépítésére szükséges 40000 frtnyi kölcsönt az osztrák-magyar bank engedélyezte.

A banknak erről szóló értesítő átírata a városi pénzügyi szakosztály véleményes jelentésével együtt a mult szombaton megtartott képviselői közgyűlés alkalmával lön tárgyalva. A szakosztály kifejtette, hogy célszerűbb csak 40000 frtot felvenni, mint 80000 et, mivel az előbbeni kölcsönnek megkötése folytán felmerülő évi törlesztési többlet, csak az 1858-ban felvett kölcsönnek végleges törlesztéséig vagyis 11 éven át tartana, míg ezután csak az új kölcsön törlesztése maradna hátra, a mi évente sokkal kisebb összeget igényelne, mint jelenleg, holott 80,000 frtnyi kölcsön fölvétele esetében 11 éven tul is jelentékenyebb volna az évi amortisatio.

S ez alkalommal a midőn az e tárgyban hozott számos közgyűlési határozatok után, természetesen már csak a fenfőző — nem is annyira érdemleges, mint inkább alaki — kérdéstről lehetett volna szó, a képviselő két-három tagja időszertinek találta még kapuzárás előtt azon rég meghaladott álláspontra helyezkedni, hogy hagyjunk fel az egész tervvel s dobjunk ki egy pár ezer forintot annak a ronda épületnek feldozására, mely jelenlegi állapotában egy magánosnak sem válnék díszére, annál kevésbé egy erkölcsi testületnek, egy városnak, melynek kötelessége: példát mutatni a közönségnek s az által hasonló vállalkozásokra buzdítani az egyeseket. Mintha ily toldás-földás által, mely mindenestre szintén nevezetesebb költségeket igényelne, a „fekete sas“ végleges rendezésének ügyét elintézni, s megakadályozni lehetne azt, hogy az néhány év mulva szükségsszerűleg ismét napirendre ne kerüljön!

Aztán mégis mi vagyunk azok, kik félrendszabályok ellen beszélünk.

A közgyűlés harmadfél év óta határoz, tisztviselők és szakválasztmányok harmadfél év óta fáradságosan munkálkodnak e határozatok fogantatásán, az építész combinál és tervez; törvényhatóság és ministerium átvizsgálják és jóváhagyják a terveket, a nehézségek végre leküzdettek, már az osztrák-magyar bank is rámondja a szükséges „ámen“-t s mindezek után még mindig akadnak képviselők, kik úgy tesznek, mintha minderről semmi tudomásuk sem volna; mintha mindez vagy épen nem, vagy csak időtöltésből történt volna — azon angol elv szerint, hogy: az idő pénz!

Nézetünk szerint ez azon szélső határ, melyen belül a parlamentararis szabadsággal élni lehet.

És miféle argumentumok hozattak szőnyegre? — A nehéz idők! — Az idők nehezek, tehát ne tegyünk semmit városunk előmozdítására, feküdjünk le, aludjunk s ébredjünk akkor, a mikor majd a sült galambok szárnycsattogásai fognak felköltetni.

És mégis azt akarjuk, hogy jómódu, kényelemhez és művelzetekhez szokott idegenek keressek fel városunkat s költsék el itt pénzöket. De hát minek a kedvéért jöjjenek ide, a mikor semmit sem vagyunk képesek nyújtani nekik, a mit egy modern város embere nélkülözni sem nem tud, sem nem akar. Talán a magunk kedvéért?...

Aztán micsoda ropant nagy áldozatról van itt szó! Arról, hogy 90000 frtnyi kiadásaink 11 éven át 3100 frttal nagyobbak lesznek, mint jelenleg. Ha tehát a „fekete sas“, kiépítettése után tizenegy éven át egyetlen fakrajccárral sem jövedelmezne többet, mint jelenlegi siralmas állapotában, akkor — ezen legrosszabb és nem várt esetben — negyedfél százaléknyi pótlék elegendő lenne a többlet fedezésére, a mi utóvégre, az el-

lorban irt föl-
Ezért fölolvás
ést érdemel!
Adiv effendi.

vi-kör keblében
összejövételét,
elyen megállá-
ozatait, tulnyo-
bitva azt, hogy
színezetű be-
mákhöz kötött
agán. Továbbá,
bzkivánatra, —
lára tette át:
gváltoztatva, a
fársalgás meg-
volna közbe-
tagok fognak
tározni.

A „Széchenyi-
ileg tisztelgett
püspök ő mélt-
etét és elisme-
on hazafias tet-
és közoktatási
feliratot inté-
ökkel egyetem-
összes népisko-
phozatala iránt.
en fogadván a
álaszolt a tisz-
eviczky Tivadar
zédere.

városi szálloda
000 frtnyi köl-
délyezte.

ő átirata a vá-
yes jelentésével
tott képviselői

A szakosztály
40000 frtot fel-
öbbséni kölcsön-
évi törlesztési
ölesönnek vég-
át tartana, míg
zítése maradna
összeget igé-
frtnyi kölcsön
jelentékenyebb

e tárgyban ho-
után, termé-
nem is any-
ki — kérdéskör
ét-három tagja
előtt azon rég-
ni, hogy hagy-
unk ki egy pár
nek foldozására,
agánosnak sem
erkölcsi testü-
ellessége: példát
hasonló vállal-
Mintha ily tol-
szintén neve-
a „fekete sas“
ézni, s megaka-
hány év múlva
be kerüljön!

ok, kik félrend-
határoz, tiszt-
madfél év óta
rozatok fogana-
ervez; törvény-
és jóváhagyják
güzdnek, már
ja a szükséges
mindig akadnak
nta minderről
ha mindez vagy
történt volna —
dó pénz!

zelső határ, me-
sággal élni lehet.
attak szövegére?
hezek, tehát ne
dítására, fektüd-
or, a mikor majd
fognak felkölteni.
jómódu, kénye-
idegenek keres-
pénzöket. De
e, a mikor sem-
ani nekik, a mit
ülözni sem nem
unk kedvéért?...
zy áldozatról van
yi kiadásaink 11
sznek, mint jelen-
kiéppitése után
jéccárral sem jöve-
siralmas álla-
bb és nem várt
pótlék elegendő
utóvégre, az el-

ért előnyökkel szemben, szintén nem tűnnek fel olyan óriási s a várost tönkrejutással fenyegető áldozatok: kivált ha megfontoljuk, hogy képviselőnk csak minap elvileg oly készségesen mondta ki, hogy a koldulást községi pótlék kivételével utján hajlandó megszüntetni, (a mi egyenlő 4 s később mindenesetre 5—7 százaléknyi pótlékot fogna szükségessé tenni), holott a koldusügy rendezése sokkal célszerűbb s kevésbé terhelő mód hozottot javaslatba.

Az eszmecsere folytán elrendelt névszerinti szavazásnak eredménye az volt, hogy a felajánlott 40000 frtnyi kölcsön 41 szavazattal 8 ellenében elfogadtatott.

Megjegyezzük még, hogy az építész által benutatótt igen szépen és sok tanulmányal kidolgozott terv szerint a „fekete sas“ kétemeletű fog kiépített; lesz benne szép étterem, kávéház, 21 gyönyörű vendégszoba és helyi viszonyainknak megfelelő színház.

Az eperjesi önkényes tűzoltó-egylet javára 1879. évi február 25-én megtartott táncestély jövedelmének kimutatása.

I. Jegyek eladásából: a) Kósch Frigyes ur kereskedésében 20 db. Páholj-jegy a 3 frt, 60 frt, 4 db. páholj-jegy a 2 frt, 8 frt, 174 db. belépti-jegy a 1 frt, 174 frt, összesen 242 frt. — b) a pénztárnál 343 db. belépti-jegy a 1 frt 343 frt. c) Felülzítések: Kubinyi Albertné nagysága 20 frt. Szinyey Péchy Mária nagysága 3 frt. Sarlay Sándor 2 frt. Vida Aladár 2 frt. Kurecska István s.-a.-uhelyi önkényes tűzoltó gyakorló-mester 1 frt. Bujanovics Béla 1 frt. Schenk József 4 frt. Péchy Zsigmond 4 frt. Podraczky János 1 frt. Meliorisz Miklós 3 frt. Fest Lajos 1 frt. Dr. Propper Adolf. d) Adomány a táncrendért: Szt.-Andrássy Lajos 1 frt. Winkler András 1 frt. N. N. 10 kr. összesen 2 frt 10 kr. — Bevétel összege 630 frt 10 kr. — II. A kiadás összege részletezett számtétel szerint 303 frt 39 kr. — III. Maradt tiszta jövedelem 326 frt 91 kr. — Eperjesen, 1879. március 6-án. — Klór Gyula. egyleti pénztárnok.

Gerőfi Andor kassai szinigazgató f. hó végén s esetleg a jövő hó elején városunkban egy 6 operette-előadásra terjedő ciklust szándékozik rendezni, mely alkalommal az e nembeli itt még ismeretlen újdonságokat hozná színre.

Neerolog. Folyó hó 7-én meghalt Dessewffy Lucian élete 27-ik évében. Temetése ma megyen vége. Béke hamvaira!

A kirándulások Amerikába kezdődnek. Tegnapelőtt Feketepatakról 7, Bisztráról 6, más tapolyvidéki falvakból több-kevesebbült a vasútra — hazájának hátat fordítani. A nyugtalanító tü-neményt lágyítja azon tudat, hogy ezen emberek nagyobb része csak pénzt megoda keresni és aztán visszajön, de már rendesen előbb is küld családjának segélyt — rendszeren tartozások fizetésére, melyeket a liberalis uszoratörvény rótt rájuk.

Irodalom. A „Képes családi lapok“ 9. füzeté következő változatot és érdekes tartalommal jelent meg: A legyőzhetetlen. Elbeszélés. Irta: Balázs Sándor. (Vége.) — Adrienne grófnő. Elbeszélés Mérytől. Fordította: Ujváry Ferenc. (Folytatás.) — Szem. Egy arab leány története. Vincenti Károlytól. — Az anya gondja. (Költemény.) — A hidegviz-gyógyó mód napjainkban. — A Nyasza tónál. Dr. Weiland D. F.-től. (Szinnyomatu képpel.) — Csak egy bádóg-kanna. Humoreszk. Brentano F. után. — Ribáry Ferenc. — Az első lépés. — A Nagyboldogasszonyról nevezett budavári főtemplom. — A falu boszorkánya. — A katonasorsa. Az életből. Schäfer A.-tól. — Egy kis tévedés. — Az elszállt hallhatatlanság. Két indán monda. — A gyermeki test ápolásának fontossága. Bruold F.-től. — Különfélék. — Apróságok. — Képek: Ribáry Ferenc. — Az első lépés. — A Nagyboldogasszonyról nevezett budavári főtemplom. — Az anya gondja. — A Nyasza tónál. — A falu boszorkánya. — A katonasorsa. — Egy kis tévedés.

Szerkesztői üzenetek.

Álmából. Tehetségről tanuskodik. — Alkalmilag közöljük.

Eperies, am 7. März.

Vorigen Samstag wurde eine Sitzung der städtischen Repräsentanz abgehalten, welche sich zu einer sehr besuchten und interessanten gestaltete inwiefern sich darin der Schlusssatz in der Vorbereitung des Umbaus des „Schwarzen Adlers“ abspielte.

Der vorliegende Bürgermeister eröffnete die Sitzung mit dem Berichte über das Ableben des gewesenen städtischen Waldmeisters, indem er bemerkte, daß für eine einstweilige Substituierung Sorge getragen ist, und daß die auf die Besetzung dieser Stelle bezüglichen Verfügungen seiner Zeit in Vorschlag gebracht werden.

Hierauf wurde die Zulchrift der österreichisch-ungarischen Bank verlesen in welcher mitgeteilt wird, daß der Stadt die verlangte Amortisations-Anleihe per 40,000 fl. bewilligt worden ist.

Anknüpfend gelangte der motivirte Bericht der Finanzkommission zur Verlesung, in welchem die genannte Kommission von ihrem Vorgehen Rechenschaft abgibt, beziehungsweise darlegt, inwiefern und auf welche Weise sie der ihr gewordenen Aufgabe entsprochen hat.

Die Kommission wurde nämlich seitens der Stadtrepräsentanz betraut, das höhere Orts gutgeheißene Darlehen sofort abzuwickeln und unverzüglich zur Durchführung der befristigten Pläne zu schreiten.

Die Kommission betrat in Folge dessen, den ihr von der Repräsentanz vorgezeichneten Vermittlungsweg. Nachdem sich aber derselbe als erfolglos erwies, so wurde der Beschluß gefaßt, die erwünschte schleunige Abwicklung der Angelegenheit auf dem kürzesten Wege anzustreben.

Dem Bürgermeister und dem Repräsentanten Haitich wurde daher die Mission zu Theil, sich ohne Verzug persönlich an Ort und Stelle zu begeben um die Anleihe zu erwirken.

Die Herren verfügten sich daher in erster Reihe nach Budapest; da sie aber dort erfuhren, daß die Hypothekar-Angelegenheiten der Wiener Abtheilung der öst.-ung. Bank vorbehalten sind, so begaben sie sich nach Wien, wo sie bei dem Bankgouverneur und Sektions-Sekretär vorzuprachen.

Und nun begann die Verhandlung der Angelegenheit, aus deren Verlauf die Abgesandten die Ueberzeugung gewannen, daß seitens der Bank, Regale- und Mauth-Einkünfte so auch Wälder nicht in Betracht gezogen und nur Immobilien als Hypothek angenommen werden.

Sonach stellte sich die Frage in den Vordergrund, ob es nicht rathlicher sein dürfte, das Anleihen per 40,000, als per 80,000 fl. zu negotiiren.

Seitens der Bank wurde das erstgenannte Anleihen in sichere Aussicht gestellt und nur die Mittheilung der Pachtverträge verlangt.

Außerdem legten sich unsere Abgesandten auch mit der priv. Bodencredit-Anstalt ins Einvernehmen, welche der eventuellen Bewilligung des 80,000 fl.-Anlehens keinerlei Schwierigkeiten entgegenstellte.

Die Abgesandten erstatteten der Kommission sofort nach ihrer Ankunft über ihre Mission ausführlichen Bericht und wurden — da die Kommission die Negotiirung eines Anlehens von 40,000 fl. als vortheilhafter erkannte — die Pachtverträge der öst.-ung. Bank ohne Verzug mitgetheilt.

Die Bank verhandelte die Angelegenheit gleich nach Einlangen der genannten Verträge, bewilligte das Anleihen von 40,000 fl. und wünschte nur einen, die Annahme dieses Anlehens dekretirenden Beschluß der Stadtrepräsentanz.

Das Gutachten der Finanzkommission erstreckte sich dahin, daß das Anleihen von 40,000 fl. auf Grund der im Berichte entwickelten Motive angenommen werde.

Nach Verlesung dieses Berichtes entwickelte sich eine lebhaft Debatté. — Repräsentant Szentandrassy glaubt keine Pflicht zu erfüllen, indem er noch vor Beschluß ein Contra-Votum einreicht, in welchem u. A. beantragt wird, den „Schwarzen Adler“ nicht planmäßig auszubauen, sondern nur herzustellen.

Die Repräsentanten Rosenberger und Wérey theilen diese Ansicht und stimmen mit dem Vorredner.

Hierauf erhebt Dr. Gyula Schmidt das Wort. Mit überzeugender Beredamkeit weist er auf die ungeheure Inkonsequenz hin, welcher wir uns schuldig machen würden, falls wir das, was wir seit drei Jahren unzähligemale sozusagen einstimmig beschlossen haben, jetzt da nur schon der letzte Schritt zu thun ist, über den Haufen werfen würden. — Es wäre dies ein Vorgehen, welches uns für ewige Zeiten der Lächerlichkeit preisgeben würde.

Repräsentant Holländer protestirt energisch gegen die Annahme solcher unstatthafter Contra-Vota, welche einerseits komisch, andererseits aber böswillig erscheinen. Denn komisch ist es, wenn wir unsere eigenen so oft wiederholten Beschlüsse, gegen die wir damals, als es an der Zeit war, kein Contra-Votum ins Protokoll aufnehmen ließen, jetzt da es sich nunmehr bloß um den formellen Abschluß der Angelegenheit handelt, umstürzen und zu nichte machen wollen; während es andererseits als böswillig erscheinen muß, eine Angelegenheit seit Jahren ihren Lauf gehen zu lassen, Kommissionen und Beamten mit überflüssiger Arbeit Jahre hindurch zu überbürden und nicht unbedeutende Kosten zu veranlassen, um endlich alle überwundenen Mühen durch ein Wort als nutzlos dahinzustellen und denselben den Erfolg willkürlich zu entziehen.

Beide Redner sprachen unter stürmischem Beifall und stellte sich die Opposition bei Gelegenheit der sofort angeordneten namentlichen Abstimmung — deren Resultat war, daß das Commissions-Gutachten mit 41 gegen 8 Stimmen angenommen wurde — als eine verschwindend kleine heraus und wird nun die Sache zum Wohle unserer Stadt endlich ihrer Verwirklichung zugeführt werden.

Zur Frage der Bankfilialen.

Der Abgeordnete Karl Rath hat an den Finanzminister jüngst folgende Interpellation gerichtet:

1. Ist der g. Herr Minister genehm, die österreichisch-ungarische Bank im ersten Jahre zur Errichtung von vier neuen Bankfilialen zu verpflichten?

2. Hat er seine Einwilligung dazu gegeben, daß in diesem Jahre bloß in Szegedin und Raab derlei neue Filialen ins Leben gerufen werden, hingegen die in Kaschau und Agram schon aus zwei Geschäftszweigen bestehenden Bankfilialen, indem selbe auch das Estkomptegeschäft einrichten, im Sinne der Vereinbarung als außerdem bestehenden zu errichtende neue Filial-Institute betrachtet werden sollen?

3. In letzterem Falle, wie glaubt der Herr Minister diese Verfügung mit den klaren Bestimmungen

des Gesetzes, nicht minder mit den Rücksichten auf die berechtigten Kreditansprüche des größeren Handelsverkehrs zu vereinbaren?

Der Finanzminister gab hierauf folgende Antwort: G. Haus! Sie wissen daß im Sinne der zu dem Gesetzartikel XXV: 1878 gehörigen Vereinbarung, die österreichisch-ungarische Bank verpflichtet ist, im Jahre 1878 vier Bankfilialen, im Laufe des Jahres 1879 aber drei Bankfilialen und in einer später festzustellenden Zeitfrist drei Bankfilialen zu errichten.

Daß die im Jahre 1878 zu errichtenden vier Bankfilialen bis zum Schlusse des Jahres 1878 nicht errichtet wurden, ist dem Umstande zuzuschreiben, daß damals die Regierungskrise bestand und die damals fungirende provisorische Regierung diese Verfügung nicht treffen wollte. So blieb die Frage bis Ende 1878. Als ich jedoch das Finanz-Portefeuille übernommen, hielt ich es für meine Pflicht, die Bank aufzufordern, daß sie hinsichtlich der 1878 zu errichtenden Bankfilialen Verfügungen treffe. Die Bank nahm auch die Errichtung der Filialen in Angriff und ich habe volle Hoffnung, daß diese Filialen im April oder Mai l. J. ihre Thätigkeit werden beginnen können, u. zw. in Kaschau, Agram, Raab und Szegedin. Die Frage ist nun die, g. Haus, ob die in Kaschau und Agram bestehenden Bankfilialen, wie der Herr Abgeordnete sie nannte, als solche betrachtet werden können? Diesbezüglich gestatten Sie mir den Thatbestand in Kürze darzulegen. In Agram war die Staatskassa, in Kaschau aber das Steueramt damit betraut, auf Werthpapiere Vorschüsse zu geben und waren sie dazu ermächtigt, gewisse Vorschüsse und Anweisungszahlungen zu effektuiren, aber weder in Kaschau noch in Agram bestand ein Institut, welches Bankfiliale genannt werden konnte. Denn g. Haus! worin besteht eine Bankfiliale? daß dort Bank-Beamte existiren, gewählte Juristen da sind, welche die Wechsel prüfen; daß Geschäfts-Lokalitäten vorhanden sind, welche die Bank auf ihre eigenen Kosten unterhält und in welchen sie ihre Geschäfte führt.

Von allen diesen Bedingungen traf weder in Kaschau noch in Agram auch nur eine zu. Es gab dort, wie ich früher sagte, eine nur durch die Staatskassen besorgte Manipulation; diese Manipulation aber weiter aufrechtzuerhalten, war schlechterdings unmöglich, weil die Organe der Staatskassa das Geschäft nicht mit der der Bank zukommenden Verantwortlichkeit, sondern unter der Verantwortung des Staates führten, so zwar, daß, wie es in Kaschau geschah, in Folge einer Unterschlagung, dem Staate ein großer Schaden erwuchs. Diese Institute konnten also nur so lange aufrechterhalten werden, als bis durch das Bankübereinkommen die österreichisch-ungarische Bank errichtet wurde. Daß aber die Kaschauer und Agramer Funktion keine solche genannt werden kann, als wie solche die Banken zu vollziehen pflegen, das ist aus den sämtlichen damaligen Verhandlungen, die zwischen der Regierung und der Bank gepflogen wurden, ersichtlich. Die Bank war dazu verpflichtet, 4 Filialen zu errichten, die Kaschauer und Agramer Filialen sind aber in diese jedenfalls einzurechnen, denn außer diesen konnte die Bank zur Errichtung von 4 Filialen nicht verpflichtet werden.

Was jene Frage betrifft, wie bei diesem Vorgehen die Regierung den kaufmännischen Ansprüchen der interessirten Städte Genüge zu leisten glaubt, erlaube ich mir, dem g. Hause eine Verfügung der Regierung zur Kenntniß zu bringen.

Es geschahen nämlich Vorkerungen für das baldigste Inslebentreten der Filialen. Da aber das Gesetz hinsichtlich weiterer Bankfilialen nicht bestimmt verfügt und nur permissiv ist, begann die Regierung diesbezüglich mit der österreichisch-ungarischen Bank zu unterhandeln; sie erhielt die Erklärung: zwei würden 1880 und eine 1881 errichtet werden. Außerdem that die Regierung Schritte, daß außer diesen zu errichtenden zehn Bankfilialen auch andere größere Städte mit dem sogenannten Korrespondenzkredit bekleidet würden, was diesen Städten gewisse Vorteile gewährt. Die Verhandlungen sind diesbezüglich im Zuge, und ich hoffe, daß sie demnächst beendet werden. Wenn dies durchgeführt wird, den Verhältnissen des Landes angemessen, dort, wo man es billigerweise wünschen kann, so hat die Regierung dem Gesetze vollkommen entsprochen, und die Handelsverhältnisse des Landes werden gewiß auch jenen Vorteilen genießen, den sie in Folge der Errichtung von Bankfilialen erwarten können. Demgemäß bitte ich das geehrte Haus, belieben Sie meine Antwort zur Kenntniß zu nehmen.

Tagesneuigkeiten.

Eperieser Bankverein. Die diesjährige General-Versammlung dieses Geldinstitutes wurde am 25. d. M. unter dem Vorsitze des Direktionsrathes Dr. Gyula Schmidt abgehalten, welcher indem er die Beschlußfähigkeit der Versammlung konstatierte, in seiner Eröffnungsrede hervorhob, daß das Resultat des abgelaufenen Geschäftsjahres darin kulminirt, daß die diesjährige Dividende 15% des Aktienkapitals, demnach um 2% weniger beträgt, als im Vorjahre. Der Grund dessen ist in den ungünstigen Zeiten zu suchen, welche auf Geschäfte, Handel, Gewerbe und Industrie deprimirend rückwirkten.

Daß sich die Verhältnisse binnen Kurzem günstiger gestalten und namentlich, daß die Dividende im nächsten Jahre höher ausfalle ist vorläufig nicht zu erwarten, weil die Nagy-Sároser Mühlen-Gesellschaft neuerdings 160,000 fl. an sich ziehen wird, eine Summe, welche zum großen Theile den in den hiesi-

gen Geldinstituten befindlichen Einlagen entnommen werden dürfte.

Deshalb dürfen wir aber keineswegs verzagen. Die Hauptstütze unseres Instituts liegt in den Aktionären, die sich als ebensoviele Agenten desselben betrachten und die Sache des Bankvereines wie überhaupt den Sparfann sowohl im öffentlichen wie im Familienleben nach Kräften fördern mögen.

Hierauf berichtet der Vorsitzende, daß die Direktion in Entsprechung eines lange laut gewordenen Wunsches, ein eigenes auf der Hauptgasse befindliches Haus angekauft hat, dessen Stockwerk die eigens zu diesem Zwecke auszubauenden Banklokale enthalten, während ebenerdig die Buchdruckerei etabliert werden wird.

Nach der mit Beifall aufgenommenen Eröffnungsrede wurde zur Tagesordnung geschritten.

Der Direktionsbericht, sowie jener des Aufsichtsrathes ist im Druck erschienen und den Aktionären zugesandt worden, weshalb wir eine Reproduktion derselben für überflüssig halten.

Es sei nur noch erwähnt, daß auf Grund des letzten Berichtes der Direktion das Absolutarium ertheilt wurde und daß die am 1. Juli l. J. fälligen Coupons schon auch jetzt eingelöst werden.

Eine interessante Debatte knüpfte sich an den Bericht des Direktionsrathes in Betreff des Pensionsstatutes.

Die vorjährige Generalversammlung hat nämlich den Wunsch ausgesprochen, daß auch die Wittwen der Bankbeamten in das Pensionsstatut mit einbezogen werden. Der Direktionsrath beantragte jedoch, um der Eventualität einer Ueberlastung der jährlichen Ausgaben vorzubeugen, hievon abzusehen und bloß die Bankbeamten zu pensioniren.

Trotz der zum Ausdruck gelangten Bedenken des Direktionsrathes wurde auch die Pensionirung der Beamten-Wittwen deklariert und wird daher dieser Gegenstand im nächsten Jahre zum dritten Male Gegenstand der Berathung bilden.

An Stelle des nach Kaschau übersiedelten Herrn Campione wurde zum Aufsichtsrathe Herr Ludwig Fests, und zu Ersatzmännern die Herrn S. Florian und Oberst Alois Mayer gewählt.

Bezüglich der Bankhaus-Adaptirung sind von einigen Seiten Bedenken laut geworden. Da aber die Abtragung der Kosten auf eine Reihe von Jahren geplant ist, so können alle Aktionäre beruhigt sein, inwiefern die Verringerung der einzelnen Dividenden jährlich eine sehr unbedeutende sein wird.

Im Saale der „Neuen Welt“ findet heute eine geschlossene Tanzunterhaltung eines Theiles der Operier Jugend statt. Eine zweite geschlossene Tanzunterhaltung wird ebendasselbst am 10. d. M. abgehalten werden.

Die Operierer kath. Kirchengemeinde wird am 16. d. M. im Sitzungssaale des Stadthauses um 10. Uhr Vormittags eine Generalversammlung abhalten.

Den Hauptgegenstand der Versammlung wird die Neuwahl der Gemeinde-Representanten bilden, deren Mandat abgelaufen ist.

Außerdem werden an der Tagesordnung sein: Die Frage der Kirchhof-Erweiterung, der Kassarevisionsbericht, etc.

Zu Angelegenheit der Raupenverteilung hat das Ackerbau-Ministerium einen Erlaß an die Jurisdiktionen gerichtet, in welchem denselben aufgetragen wird, energische Vorkehrungen zu treffen, daß die Vertheilung der Raupen und Käfer zu geeigneter Zeit geschehe, damit die Obstgärten und Anpflanzungen vor Schaden bewahrt werden.

Generalversammlungen. Die Generalversammlung der Operierer Volksbank wird am 18. d. M. um 9 Uhr Vormittags im Sitzungssaale des Stadthauses stattfinden.

Am 16. d. M. findet die sechste ordentliche Generalversammlung der „Nordungar. Hypothek und Industriebank im Rathhaussaale um 2 1/2 Uhr Nachmittags statt.

Zwei Gutenmorgenswünscher bezeichnen seit einigen Tagen die Wohnungen, suchen die Thüren zu öffnen um Alles was zu haben ist einzusacken, und fragen, wo sie bemerkt werden ganz naiv, ob der und der hier wohne? der eine — ein Exemplar aus der Neu-Sandeczer Musterhülle — bereits portraitiert an die Stadthauptmannschaft angekommen — ist schon eingekastelt — das Andere — ein hagerer Junge — wird gesucht, und wird hiemit die Einwohnerschaft auf diesen Gauner aufmerksam gemacht.

Soirée im Széchenyi-für. Die gefrige Soirée im Széchenyi-für war so zahlreich besucht, daß sich die Beschränktheit der Lokalitäten bereits bedeutend fühlbar machte.

Das Programm enthielt durchgehend gewählte Piecen und war interessant zusammengestellt.

Die Damen Krajzell Aranka und Kuzmit Margit trugen eine Symphonie Beethovens mit großer Präzision und Geläufigkeit vierhändig vor.

Frau Cornelia v. Semsey trug Garay's schwungvolles Gedicht „Kont“ in eigener deutscher Uebersetzung unter allgemeiner Spannung vor.

Die Uebersetzung des Gedichtes von dem „felsenfesten Held“ (kemény vitéz) war eine sehr gelungene, inwiefern Form und Inhalt des Originals zu klarem Ausdruck gelangten. Der reichlich gespendete Beifall galt sowohl der Uebersetzung, wie auch dem fein nuancirten, eleganten Vortrage.

Frl. Kezser Ida trug eine Beethoven'sche Sonate und eine Polonaise Chopins vor, mit jener von uns schon wiederholt bewunderten Kunstfertigkeit und Präzision, welche so lebhaft an Sophie Wenter erinnert.

Bei dieser Gelegenheit wurde uns u. A. auch das Vergnügen zu Theil, Herrn Eduard v. Szabó ungarische Lieder singen zu hören. Der Schmelz und das Metall seiner Stimme ließen die einzelnen Parthien zur vollen Geltung gelangen.

Großen Beifall ernteten auch die Herrn Doleichall und Urban Gyula, mit dem sehr gelungenen Vortrage von Chopins „Marche funebre“ (Violin und Klavier) und schließlich Herr Zsembery Div. mit seinem meisterhaften Klavierpiele.

Die Dezentralisation der königlichen Tafel soll, wie „Vesti Gyrlap“ erfährt, in der Weise durchgeführt werden, daß unter gleichzeitiger entsprechender Vermehrung des Personalstandes die kön. Tafel in zehn Appellationsgerichte getheilt würde. Jene Städte, in welchen vor 1861 Distrikttafeln bestanden, sind auch jetzt zum Sitze von Appellations-Gerichtstafeln ausersehen.

Sollte sich diese Nachricht — wie wir wünschen — verwirklichen, so dürfte unsere Stadt ebenfalls Sitz eines Appellationsgerichtes werden, inwiefern wir hier früher auch eine Distrikttafel hatten.

Vermischtes.

Schilder. Ueber der Thür eines Apothekers in einer kleinen Stadt Thüringens stand auf einem Schilde: „Hier kann man nach Allem fragen, was in Leipzig zu haben ist.“

— Auf dem Schilde einer Branntweinstenke in London: „Hier könnt ihr für einen Pfennig betrunken werden, bis zum Hinsinken besoffen für zwei Pfennige und Stroh umsonst bekommen.“

— Ein Instrumentenmacher ließ auf sein Aushängeschild schreiben: „Musikalischer, blasender, hölzerner Instrumentenmacher.“

— Auf dem eines Buchbinders: „Alhier bla-mirt man Bücher.“

— Ein Mann, der Hunde dressirte, hatte auf seinem Schilde: „Hier unterrichtet man die vierfüßige Jugend.“

— Ueber einem Gewölbe hing eine Tafel mit der Aufschrift: „V. S., Selbsterzeuger des gesotteneu Hofsbaars.“

Ein Schauspieler flehte kniend um Gegenliebe; mit den rührendsten Geberden bat er seine Herzenskönigin, und sprach mit einem erschütternden Seufzer: „D jage ja!“

Die in Wien am 1. März gehobenen Zahlen:

53, 25, 14, 17, 50.

Die nächste Ziehung ist am 15. März 1879.

Fruchtpreise vom 7. März 1879.

Waggen per 100 Kilogr.	fl.	5.25	5.75
Weizen „ 100 „	7.—	7.50	
Gerste „ 100 „	5.—	5.50	
Hafer „ 100 „	3.50	3.75	
Rais „ 100 „	—	—	—
Erbsen „ 100 „	6.—	8.—	
Linien „ 100 „	5.—	9.—	
Hülsen „ 100 „	6.—	7.—	
Erbsen „ 100 „	—	1.50	

Felölös szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

187
1879

szám.

36

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési ministerium az 1879. évi március 2-án kelt 17706 számú rendeletével a Budapest-Kassa-duklaai államut 36^{7/8}-37^{5/8} szakaszán lévő 24. 29. 30. 32. 34. és 36. számok alatt lévő fahidak helyreállítását 1046 frt 50 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálat foganatosításának biztosítása céljából az 1879. évi április 4-ik napjának d. e. 10 órája a sárosmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni ohajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 10%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Eperjesen 1879. évi március 6-án.

Forgáts József,

kir. főmérnök.

Zur Fastenzeit.

Russische Sardinen in Pickles pr. 5 Kilo Maß fl. 1.85, mirinirte holländ. Vorkäse pr. 5 Kilo Maß fl. 2.50, Kollheringe ohne Gräten (Zischroulade) pr. 5 Kilo Maß fl. 2.50, istran gefalt. Sardellen 5 Kilo Maß fl. 2.20, sicilian. kleine Sardellen 5 Kilo Maß fl. 3.25, 2 1/2 Kilo Maß fl. 2.20, marinirt. Kalbfisch, Dose à 4 1/2 Kilo Netto fl. 4.50 alles **postfrei und franco** nach jedem Orte in Oesterreich-Ungarn gegen Postnachnahme, es kommen also außer der Nachnahme und 3 fr. Zustellungsgebühren keine weiteren Unkosten darauf. Nicht-convenirende Qualitäten nehme gen. Nachnahme zurück.

Triest. A. L. Mohr.
Russische Sardinen ab hier pr. Maß bei Abn. von 10 Maß pr. fl. 1.35 1/2 vorh. Eins. Rest Nachnahme. 35

188
1879

szám.

37

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési ministerium az 1879. évi március 3-án kelt 17676 számú rendeletével a Budapest-Kassa-duklaai államut 49^{7/8} s

51^{6/8} szakaszában lévő 335. számú átereszt és 411. számú köbéli hid újbóli helyreállítását 2461 frt 99 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálat foganatosításának biztosítása céljából 1879. évi április 4-ik napjának d. e. 10 órája a sárosmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni ohajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 10%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Eperjesen 1879. évi március 6-án.

Forgáts József,

kir. főmérnök.

31

Bérleti hirdetés.

2-3

A nagyméltóságú vallás és közokt. m. kir. ministerium 1879. évi január 12-én 33133 ex. sz. a. kelt elhatározása folytán közhírre tétetik, miszerint a magyar tanulmányi alap tulajdonához tartozó Sáros megyében Eperjes városához 16 kilométernyire fekvő Boroszló határbeli tagosított kello épületekkel felszerelt birtok, mely áll: 2¹⁰²⁵/₁₂₀₀ hold belsőségből, 489³⁴⁰/₁₂₀₀ hold szántóföldből, 16⁴¹⁰/₁₂₀₀ hold kaszáló, 76⁸⁰⁰/₁₂₀₀ hold legelő és egyebekből összesen 585²⁰⁵/₁₂₀₀ holdból, egy a mérki határban lévő a boroszlóival tagos régi szántóföldkekből 129⁰⁸²/₁₂₀₀ hold, együtt 715⁸⁷/₁₂₀₀ holdból folyó 1879-ik évi április 1-ső napjától hat, esetleg kilenc egymásutáni évre, miután a kihirdetett első árverésen kedvező eredmény el nem éretett, egy második árverésen újabban bérbe adatik.

Ezen bérletre határozott 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatok, melyekben a holdszámra, vagy általánosan megajánlott évi bérösszeg betűkkel is kiírandó és kijelentendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri s az ajánlat beadásától magára nézve kötelezőnek tartja, f. é. március 18-ik napjának déli 12 órájáig Abaujmegye, Alsó Misylye helységében székülő közalap. ker. főtisztviselnél adandók be, s ehhez bánatpénzzel 715 frt csatolandó, mely az elfogadott ajánlat felére ovadékul a szerződés aláírásakor kiegszítendő lézen, a kisebbségben maradottak bánatpénze azonban az eljárási jegyzőkönyv berekesztése után vissza fog adatni.

A versenyzők közti választás a vallás és közoktatási minister ur ó nagyméltóságának fen tartatik.

Hátralékos bérlők versenyre nem bocsájtattak, a főtisztviselg előtt ismeretlenek pedig vagyoni állapotukat s gazdasági szakkézettségüket igazolni tartoznak.

Mislye, 1879. február 21-én.

Közalap. kir. főtisztviselg.

Végrh. 138/879 sz.

29 3-3

Arverési hirdetmény.

Alólirott bir. végrehajtó ezennel közhírre teszi, hogy a bártfai kir. jbiróságnak 2458/878 számú végzése által a bártfai takarékpénztárnak Dussek János ellen 200 frt váltó tőke s jár. eránti ügyben lefoglalt 500 frtra becsült gőz-csésplő gép Klussoi Zabaván 1879. évi március 18-án dél utáni 3 órakor tartandó birói árverés utján a legtöbbet ígérőnek azonnal készpénz fizetés mellett becsáron alól is eladatni fog.

Kelt Bártfán 1879. február 10-án

Kollok Géza,

bir. végrehajtó.

Seit 1. November 1878

betragt das Postporto für Packete bis zu 5 Kilo Brutto von Triest nach jeder Poststation Oesterreich-Ungarns bis 30 fr. und bietet sich so für Jedermann Gelegenheit, Kaffee, Reis, Südfrüchte, Gemüse etc. in kleineren Quantitäten zu en gros Preisen zu beziehen. 32 2-15
Ima Ceylon feinsten Perl-Caffee per Kilo fl. 1.80
Ima Feinster Cuba " " " 1.70
Ima Supperfeiner Rio " " " 1.20
Ima Arab. echter Mokka " " " 1.50
Ima Feinster Java " " " 1.45
Bersende in Säcken à 4 1/2 Kilo Netto unter Nachnahme oder Einzahlung des Betrages.
Ausführlichen Preis-Courant sende auf Verlangen franco.

G. Singer, Triest.

A főutcán 264. szám a. 1-ső emeleten mindennemű butorok szabad kézből eladandók. 33 2-3